

Vlaams
Parlement

vergadering **C12 – BRU1**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 6 oktober 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken bij het zoeken naar een oplossing voor de moeilijke bereikbaarheid van het Universitair Ziekenhuis Brussel voor patiënten, studenten en personeelsleden - 2508 (2009-2010)	3
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stadsvlucht vanuit Brussel naar de Vlaamse Rand - 87 (2010-2011)	6

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaecker

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken bij het zoeken naar een oplossing voor de moeilijke bereikbaarheid van het Universitair Ziekenhuis Brussel voor patiënten, studenten en personeelsleden - 2508 (2009-2010)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Het probleem is genoegzaam bekend. Het is een nadeel om deze vraag om uitleg pas te kunnen stellen na de actie van het ziekenhuis rond bus 53, maar het is ook een voordeel omdat het stof is opgewaaid en weer is gaan liggen. Nu kunnen we overgaan naar de vraag: ‘what’s next?’

De bereikbaarheid van het Universitair Ziekenhuis (UZ) Brussel wordt problematisch. Ik wil het niet hebben over het fileprobleem op de ring, dat is een ander debat. Ik wil het hebben over de bereikbaarheid van het UZ vanuit het station van Jette. We hebben het daarover al enkele keren gehad. We mogen niet vergeten dat het over 3000 werknemers gaat, heel veel studenten op de campus en uiteraard ook talloze patiënten. Bij een goede bereikbaarheid vaart iedereen wel.

Het probleem is toegespitst op een actie van het UZ Brussel zelf om te ijveren voor een rechtstreekse busverbinding tussen het station en de ziekenhuiscampus, met name een ingekort traject van de bestaande buslijn 53, die in de plannen van het station naar het UZ en weer terug zou gaan.

Vorige week is gebleken dat er iets op tafel ligt. Er is een scenario waarbij men middelen door drie zou willen delen met de MIVB, het ziekenhuis en de Vlaamse Gemeenschap. De hoofdverantwoordelijkheid voor de oplossing van dit probleem ligt niet bij u, minister. U hebt een afgeleide verantwoordelijkheid in dit dossier. In het verleden heb ik geapprecieerd dat u het probleem onderkent en mee wilt zoeken naar oplossingen, maar waar staan we vandaag? Het zou goed zijn als u de stand van zaken geeft. Wordt alles bekeken in een rondetafelgesprek of is het bilateraal? Wie trekt het dossier?

Ik wil vermijden dat iedereen naar iedereen kijkt, en dat iedereen wel iets wil oplossen maar finaal komt het laatste puzzelstukje er dan niet. Ik denk dat we zijn opgeschoven omdat er nu over een concreet voorstel wordt gepraat en niet meer over ‘een’ oplossing zoals anderhalf jaar geleden. Nu moeten we met z’n allen en met u, minister, tot een oplossing komen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega’s, we hebben dit debat kunnen volgen in de media. Ik viel bijna van mijn stoel toen ik las over verschillende pistes die werden besproken. Ik dacht dat het nog altijd een daad van behoorlijk bestuur was dat een gewest met toch veel financiële moeilijkheden gaat voor een minimale financiële oplossing met een maximale efficiëntie. Daar worden de werknemers van het ziekenhuis in Jette, de studenten en de bezoekers beter van. Vandaag staan die in de kou. Ik dring aan op een oplossing die deze twee elementen opneemt. Iedereen moet gebruik kunnen maken van het vervoer dat er is. Dit zijn mijn bedenkingen naar aanleiding van het schouwspel dat ik op tv zag.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: In het verleden hebben we hetzelfde thema aan bod gebracht. Het is een bekommernis die het politieke niveau overstijgt. Een oplossing van dit specifieke mobiliteitsprobleem is een dringende noodzaak. Uiteraard hangt dat samen met heel wat andere Brusselse mobiliteitsproblemen. Hier betreft het een Nederlandstalige instelling die heel wat bewegingen genereert in Brussel. Dat probleem moet stilaan worden opgelost.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De heer Gatz heeft mijn rol in deze zaak terecht verduidelijkt: medefaciliterend optreden als er een vraag komt. Door de regionalisering is het openbaar vervoer een exclusieve bevoegdheid geworden van de gewesten. Dat betekent dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest uitsluitend bevoegd is en moet instaan voor de financiering van verbindingen die plaatsvinden op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Een ander gewest kan daar niet aan bijdragen, dat zou in strijd zijn met de grondwettelijke principes. Als de Vlaamse Gemeenschap via het fonds middelen zou geven, dat krijgen we binnen de kortste keren een opmerking van het Rekenhof dat het ongrondwettelijk is en niet mag. Dat kan dus niet. De Vlaamse overheid kan niet bijdragen aan de financiering van een bestaande lijn van de MIVB, ook al gaat het om een omgelegde lijn. Ook al zouden we willen, we kunnen en mogen juridisch niet.

Ik heb mij destijds heel constructief opgesteld door te zeggen dat het te rechtvaardigen was als er een soort privépendelbus zou komen tussen het station van Jette en het ziekenhuis, onder meer omdat het ziekenhuis heel belangrijk is voor de Nederlandstaligen, niet alleen in Brussel maar ook in de rand rond Brussel. Ik heb toen gezegd dat ik voor een derde van de kosten wou instaan. Dat was op dat moment ook de piste die bij het ziekenhuis zelf de voorkeur genoot.

Ik heb intussen begrepen, onder meer vorige week nog, toen ik de gedelegeerd bestuurder van het ziekenhuis heb gezien, dat de voorkeur er nu naar uitgaat om de bestaande bus 53 via een ander tracé te laten rijden. Dat is een minimale aanpassing, maar het betreft een lijn van de MIVB, op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waardoor ik als Vlaams minister niet meer financieel kan bijdragen.

De oplossing ligt in dezen dus niet bij mij of de Vlaamse overheid, maar bij de Brusselse regering en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik ben daar zelf minister van Mobiliteit geweest, dus ik weet hoe het werkt. Mevrouw Grouwels moet gewoon de MIVB overtuigen en verplichten om het te doen. Net zoals ik in het verleden de MIVB een aantal zaken verplicht heb om te doen, moet de Brusselse regering hier haar verantwoordelijkheid nemen en bekijken of ze bereid is om de eventuele meerkost te dragen. Dat is wat er nu op tafel ligt.

Als er een aparte pendelbus zou komen tussen het station van Jette en het UZ, kan en mag en wil ik financieel voor een derde bijdragen. Als het wordt wat het ziekenhuis nu wenst, namelijk een aanpassing van een bestaande buslijn, al of niet ont dubbeld in de spitsuren, is het een uitsluitende bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en ligt de bevoegdheid bij mevrouw Grouwels. Zij moet dan, samen met de MIVB en haar collega's in de Brusselse regering, bekijken hoe ze dat financieel oplost.

De buslijnen worden elk jaar aangepast. Daar gaan elk jaar gesprekken aan vooraf. Ik heb het zelf 5 jaar gedaan, dus ik weet hoe de vork in de steel zit. Mevrouw Grouwels heeft mij op 22 september nog een brief gestuurd met de vraag om bij te dragen aan de kosten voor een reguliere MIVB-lijn, maar ik ga haar heel vriendelijk antwoorden dat ik dat van de grondwetgever en van het Rekenhof niet mag doen. De oplossing moet dus in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden gevonden, als men die piste volgt.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ons federale model verplicht ons om creatief te zijn, meer dan ooit. Ik begrijp de positie van het ziekenhuis. Zij vragen zich af waarom ze in de huidige voorliggende oplossing, om de kosten in drieën te delen, een derde moeten betalen, terwijl andere ziekenhuizen, die in een andere grondwettelijke en geografische context liggen, die problematiek niet hebben. Tenzij ze van gedacht van veranderen, vind ik wel dat ze daar een punt hebben.

Minister, we mogen ook niet vergeten dat we met een heel grote werkgever te maken hebben. Ook de bereikbaarheid van de patiënt, waar mevrouw Idrissi naar verwees, is heel belangrijk. Iedereen heeft er dus belang bij dat de mobiliteitsstromen zo vlot mogelijk verlopen. Het is

ook het enige Nederlandstalige ziekenhuis, dus dat zou bij deze commissie toch een bepaalde bezorgdheid moeten opwekken.

U zegt dat het in de huidige constructie niet aangewezen of zelfs niet mogelijk is om te delen in de kosten en aan de MIVB of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een bepaalde som te geven. Dat begrijp ik. Maar aan de andere kant denk ik dat het wel mogelijk is om dat via het UZ te doen. Ik wil hier geen polemieken starten over andere debatten, maar we weten wat de grondwettelijke bevoegdheden zijn en dat daar een zekere rek op zit.

U hebt, net als ik, zaterdag deelgenomen aan de Brussels Citizens University. U hebt daar vrij verregaande uitspraken gedaan over de planning van het onderwijsaanbod vanuit gewestelijk oogpunt. Dat is ook niet echt een bevoegdheid van het gewest. Dat blijft tot nader order van de gemeenschappen. Ik wil dat debat hier nu niet voeren, maar het toont toch aan dat u, net zoals ik en andere collega's, bereid bent om uw 'mindset' wat te versoepelen: als we de regels zeer strikt interpreteren, gebeurt er niets, als we ze wat reukeliker interpreteren, gebeuren er wel zaken en kunnen we daar toch een rol spelen.

Ik erken dat de problematiek van het openbaar vervoer wel degelijk een Brusselse bevoegdheid is en dat daar de hoofdverantwoordelijkheid ligt, maar toch wil ik u vragen om niet achterover te leunen. Ik hoop dat u mee kunt blijven lobbyen om een oplossing te realiseren. Mijn bescheiden mening is dat de participatie in de kosten via het UZ, dus niet rechtstreeks aan de MIVB of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, een mogelijkheid blijft. Ik zeg niet dat het de ideale oplossing is. Het zijn allemaal ad-hocoplossingen. Maar we proberen hier ook een ad-hocprobleem op te lossen dat nu al jaren onopgelost blijft. En voor mij primeert het resultaat.

Het minste wat ik van u zou verwachten, is dat u actief mee aan de kar blijft trekken om dit probleem mee op te lossen, ook al is het niet uw hoofdverantwoordelijkheid. Als u nu gewoon bij uw positie blijft en zegt dat de anderen het nu maar moeten doen, vrees ik dat we spelletjes krijgen zoals vorige week in de pers, waarbij het ene parlementslid aan het andere parlementslid zegt wat het moet doen en dergelijke meer. Maar intussen zit het UZ Brussel wel met de gebakken peren. En dat willen we niet. We zullen dus toch creatiever moeten zijn dan de Grondwet ons op dit ogenblik strikt gezien toelaat.

Minister Pascal Smet: Maar ik kan dat niet doen!

De heer Sven Gatz: Voor andere dingen doet u het wel.

Minister Pascal Smet: Ik zou wel willen, maar het gaat echt niet. Ik kan op geen enkele manier zelfs maar verantwoorden waarom ik daarvoor een subsidie zou geven aan het UZ. We hebben het juridisch laten checken, en het gaat gewoon niet. We zitten gewoon vast. Het kan niet, maar in de hypothese dat het zou kunnen, moeten we nog bijzonder oppassen. Ik ben zeker niet degene die communautaire problemen in Brussel wil importeren. Iedereen weet ook hoe die metrolijn naar Erasmus er is gekomen. Daar kon het wel. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft miljarden uitgegeven voor het ziekenhuis daar. Blijkbaar is het niet evident om dat te doen voor het UZ, want de argumenten die u geeft aan mij, gelden a fortiori nog meer voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Ik weet dat het niet evident is. De vraag lag ook op tafel toen ik nog minister van Mobiliteit was in Brussel. Ik zeg dat in alle eerlijkheid en alle duidelijkheid: we hebben het toen ook niet opgelost. Het was mijn bedoeling het op te lossen bij de eerstvolgende buslijnaanpassing omdat je dat periodiek doet en het probleem zich op het einde van de legislatuur heeft gesteld. Mocht ik nog Brussels minister zijn, zou ik dat bij de besprekingen met de MIVB meenemen naar de regering wanneer je elk jaar de buslijnen aanpast en men toch compromissen moet maken.

Ik zal nog eens in alle vriendschap aan Brussels minister Grouwels uitleggen hoe ze dat best aanpakt en oplost. Zij heeft de sleutel in handen. Ik zal bij haar blijven aandringen op een

oplossing. Ik ben ervan overtuigd dat zij de steun van sp.a in Brussel zal hebben, ook al zit die in de oppositie. We moeten in die richting gaan. Het probleem moet in de Brusselse regering worden opgelost. Het is een financieel gegeven en ze moet dat meenemen in de globale hertekening van de lijnen. Geloof me, we hebben alles bekeken, maar we kunnen het niet. Zelfs wat we gingen doen, namelijk een derde van de pendelbus financieren, was al op de limiet, maar dat konden we nog rechtvaardigen omdat het een gedeelde zaak was. Nu kan ik er zelfs geen uitleg aan geven. Ik mag dat niet doen, anders kom ik in het blunderboek van het Rekenhof, en ik heb daar geen ambitie toe.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik hoor meerdere dingen. Ik hoor dat de minister, zoals hij voordien al heeft aangegeven, financieel wel bereid is om mee te helpen indien een budgettair-technisch haalbare oplossing tevoorschijn komt. Het feit dat u, minister, destijds schriftelijk hebt vastgelegd en nu herhaalt dat u bereid bent om bijvoorbeeld een derde van de kosten te dragen van een aparte pendelbus, geeft dat aan.

Wat vandaag voorligt, namelijk een aanpassing aan lijn 53, met een verlenging en een aparte lus vanuit het UZ naar het station en terug, is volgens mij zowel voor de inwoners van Jette als voor de werknemers en de patiënten van het UZ op het vlak van mobiliteit een heel interessante oplossing. Daarvan zegt u dat u, omwille van de Grondwet en andere redenen, daar budgettair onmogelijk kunt in bijdragen.

Ik hoor dus een blijvende bereidheid om financieel bij te dragen indien we een manier vinden om dat te doen. Ik ga helemaal akkoord met de heer Gatz als hij zegt dat we creatief zullen moeten blijven nadenken. Waarschijnlijk moeten we dat met alle partijen samen doen, ook met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, om naar oplossingen te zoeken. De heer Gatz stelt een concreet voorstel voor. Ik heb het zelf nog niet bestudeerd, maar misschien moeten we soortgelijke pistes uitpluizen om te zien of we niet tot een oplossing kunnen komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stadsvlucht vanuit Brussel naar de Vlaamse Rand
- 87 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, iedereen heeft eind september de artikelenreeks in De Standaard kunnen lezen over negatief stadsnieuws, met cijfermateriaal en argumenten van het Steunpunt Ruimte en Wonen waaruit blijkt dat steeds meer mensen onze steden verlaten. Er worden cijfers genoemd voor Brussel van 1875 in 2001. Volgens recentere gegevens zijn dat er nu al 2800, terwijl de voorbije 7 jaar heel wat miljoenen euro zijn gepompt in een beleid om jonge en liefst kroostrijke gezinnen aan te trekken naar onze steden.

Mijn vraag is concreet naar Brussel gericht. Er is een gelijkaardige vraag gesteld in de commissie Woonbeleid, maar dan in het algemeen. Ik heb enkele vragen, vooral omdat in de beleidsnota enkele zeer interessante verwijzingen naar dit thema staan. Ik verwijs naar volgende passage: "Ik zal laten onderzoeken of het praktisch, logistiek en financieel haalbaar is om dat systeem verder uit te breiden en de prioriteiten (beperkt) te heroriënteren ten voordele van de werknemers in knelpuntberoepen dan wel of er alternatieve investeringsmechanismen moeten worden ontwikkeld. De Vlaamse ambtenaren die in Brussel willen komen wonen, kunnen als een specifieke doelgroep in bovenvermelde problematiek worden

meegenomen nadat daar een beleidsmatige input vanuit de Vlaamse minister bevoegd voor bestuurszaken aan is voorafgegaan.”

Dat gekoppeld aan een aantal voorziene beleidsmaatregelen is het uiteraard noodzakelijk om Brussel als woonstad ook te promoten. In die context loop ik al wat vooruit op wat we seffens zullen bespreken, namelijk de rol van Muntpunt hierin.

Minister, welke inspanningen zijn er het voorbije jaar al geleverd om deze stadsvlucht in Brussel tegen te gaan? Hebben deze inspanningen in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) plaatsgevonden? Plant u nog andere maatregelen naast de wooninitiatieven om de stadsvlucht tegen te gaan? Hoe ver staat het daarmee? Hebt u vanuit het kabinet Bestuurszaken al signalen opgevangen over een beleidsmatige input ten aanzien van een Brussels woonbeleid voor Vlaamse ambtenaren? Indien ja, wanneer mogen we de eerste concrete initiatieven hiervoor verwachten?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik deel de bezorgdheid van de heer Segers. In de commissie Stedelijk Beleid zullen we morgen het debat over de stadsvlucht in het algemeen voeren. Ik zou kunnen zeggen dat ik me geen grote zorgen maak omdat het over alle Vlaamse steden gaat, maar dat baart me juist meer zorgen. Voor enkele jaren bleek dat het stedenbeleid in het algemeen en in Brussel zijn vruchten afwierp, maar de cijfers zijn wat ze zijn. Morgen bekijken we dat in de commissie in de diepte. Ik wil zien wat er onder de oppervlakte zit.

Los van de coalities in verschillende steden of in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, is er de voorbije jaren vrij veel gebeurd. De wijkcontracten kunnen we niet zomaar van tafel vegen, er is geïnvesteerd in de heraanleg van pleinen en straten, er waren fiscale incentives door de verlaging van registratierechten. De Vlaamse Gemeenschap doet er alles aan om een kwalitatief aanbod te geven in gemeenschapsvoorzieningen op het vlak van onderwijs, cultuur, welzijn enzovoort.

Dan zien we toch dat de witte stadsvlucht aanhoudt, misschien niet massaal, maar massaal genoeg om ons te verontrusten. Ik ruk me daarover de haren uit het hoofd. Minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord, hoewel ik geen antwoorden verwacht op al onze vragen. Het is een permanente bron van frustratie waarop we met z'n allen antwoorden moeten geven. Misschien zijn er voor Brussel specifiekere elementen dan voor andere steden, dat kan, dat debat wil ik gerust aangaan.

Op termijn lijkt het alleen slecht te zijn voor de steden, omdat er minder fiscale draagkracht is, de steden verarmen, en er een onveiligheidsgevoel heerst. Finaal neemt de tweedeling tussen stad en rand toe, de stad verarmt en de rand verrijkt. Dat is niet goed voor de samenleving. Ik beperk me tot algemene bedenkingen omdat ik helaas de steen der wijzen niet bezit.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Mijnheer Gatz, u hebt het over witte stadsvlucht. Ik ben er vandaag niet meer van overtuigd dat die stadsvlucht wit is. Ik denk dat die steeds meer gekleurd is. Van zodra het financieel mogelijk is, trekt men uit de stad. Daardoor wordt die dualiteit nog versterkt. Wie blijft er over? Degenen die niet kunnen vertrekken en degenen die er heel bewust voor kiezen te blijven en zich opsluiten in bepaalde wijken.

De heer Sven Gatz: Ik ben het volledig met u eens.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me aan bij deze vraag om uitleg en heb nog een bijkomende bemerking. Stadsvlucht is een bevoegdheid van Stedelijk Beleid. Morgen zijn er interpellaties in die commissie. Minister, u bent minister van de hoofdstad, de belangrijkste stad van het land. De stadsvlucht treft jammer genoeg ook Brussel. Ik vraag me af of u als minister van Brussel geregeld overleg hebt met de minister van Steden.

We zitten op de eerste rij, we hebben de grootste en mooiste stad van het land, we hebben er zelfs een aparte minister voor. Dat is een luxe, maar ook een noodzaak.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Vandaag moeten we niet ingaan op het totale probleem van de vlucht uit de steden. De commissie Woonbeleid van morgen is daarvoor de meest aangewezen plaats.

Mijnheer Delva, ik wil u geruststellen, ik zie minister Van den Bossche heel vaak. Uiteraard hebben we ook overleg over Brussel en het Stedenfonds. Dat is het instrument dat zij daarvoor heeft. We hebben afgesproken dat, wanneer de huidige cyclus afloopt, we samen gaan bekijken hoe het Stedenfonds in Brussel moet ageren. Enige reflectie daarover is wenselijk. Ik antwoord dus volmondig ja op uw vraag.

De heer Gatz en mevrouw Idrissi hebben 100 percent gelijk: de stadsvlucht is niet beperkt tot mensen die behoren tot de witte bevolking. In zekere zin zou je kunnen zeggen dat dat het toppunt is van integratie, omdat gekleurde mensen dan ook doen wat andere mensen doen.

Daar zijn heel wat redenen voor. Het heeft te maken met een mentaliteit en een 'mindset'. Bovendien zijn we een klein land, dat heel gemakkelijk bereikbaar is. Soms hebben we het over de uitbouw van een Réseau Express Régional (RER) rond Brussel. We hebben dat al, het huidige spoorwegennet is de RER. We zijn eigenlijk bezig over een sub-RER, een zwaardere metrolijn. In die termen moeten we de stedelijke ontwikkeling bekijken.

Een huis met een tuin is heel duur in de stad. Dat is de paradox van de stad: mensen die in de stad willen wonen, kunnen het dikwijls niet betalen. De reden waarom jonge Vlamingen Brussel verlaten, is omdat ze geen betaalbare woning vinden. Ze kunnen geen woning meer kopen. We trekken mensen aan, maar degenen die willen komen, kunnen het niet betalen. Tegelijkertijd is het een heel arme stad. We moeten in die richting nadenken over hoe we dat kunnen doorbreken.

Een tweede reden is dat levenskwaliteit meespeelt: de combinatie van veiligheid, onderwijs, kinderopvang en afstand. Mensen die kinderen krijgen, verlaten Brussel vaak. Dat heeft te maken met de al of niet ingebeelde schrik om een goede school te vinden. Als Vlaams minister van Onderwijs probeer ik daar samen met jullie wat aan te doen. We hebben al aanzetten gegeven, maar we zijn er nog niet. Het imago van Brussel speelt ook mee, ook al lijkt het met de inschrijvingen in de hogescholen en universiteiten goed mee te vallen. We hadden met z'n allen een beetje schrik voor de impact op de inschrijvingen. Nu blijkt dat goed mee te vallen.

We moeten vooral investeren en zorgen dat de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap worden uitgeoefend op het vlak van cultuur, jeugd, sport en welzijn. De enige manier om het tij fundamenteel te keren, is de kostprijs van wonen verlagen, een goede dienstverlening verzorgen en pendelaars overtuigen om hier te komen wonen. Met minister Bourgeois, die daarvoor hoofdverantwoordelijke is, heb ik nog niet kunnen overleggen. Dat heeft ook te maken met de huidige budgettaire toestand van de Vlaamse overheid. Dat gaat geld kosten, en dat is er momenteel niet.

We moeten dat in de tweede helft van de legislatuur ontwikkelen. Dat wil ik ook doen, ook al moeten we realistisch zijn. Louter bijdragen aan de kosten van een verhuizing is niet voldoende. Mijn partij, maar ook Open Vld en wellicht andere partijen, vinden dat de enige efficiënte manier is mensen een stadsbonus te geven zodat ze minder belastingen moeten betalen als ze in een stad wonen. Als we dat echt willen, moeten we de portemonnee van de mensen aanspreken. Dat is mijn persoonlijke overtuiging, en niet die van de Vlaamse Regering, want daarover hebben we nog niet gesproken.

De vraag is of we dat maatschappelijk willen. Dat debat moeten we dan voeren. De Vlaamse overheid is maar ten dele bevoegd. Het is eigenlijk logisch om dat op het federale niveau te

doen. In een grootstedenbeleid zouden we mensen een bonus moeten geven om in een stad te wonen. Dat zal wel effect hebben. Maar alle partijen die al deel hebben uitgemaakt van een meerderheid, zijn er nog niet in gelukt.

Kortom, we hebben daar nog wat werk te doen. We moeten gewoon verder doen wat we doen. Dat is heel belangrijk, niet alleen vanuit mijn bevoegdheid Brussel, maar ook vanuit Onderwijs. Ik hoor van heel veel mensen dat we voor een aantal cruciale jaren staan om de kwaliteit te garanderen. Als daar verder sterke ruis op komt, zullen nog meer mensen de stad verlaten. De prioriteit voor de komende jaren ligt dus op het vlak van het onderwijs, maar ook bij de kinderopvang, want daar begint het mee, en de kwaliteitsdoorstroming van de kinderopvang naar de scholen.

In die zin ben ik blij dat ik met mijn Brusselse collega-minister Vanraes op dezelfde golflengte zit. De haperingen die we in het begin hadden, hebben we achter ons gelaten. We werken nu samen om gezamenlijke projecten in die zin uit te bouwen. Dat is de lijn die we moeten volgen.

We mogen ook niet vergeten dat een project als Muntpunt ook heel belangrijk zal zijn. Het gaat om een vlaggenschipproject van de Vlaamse Gemeenschap, dat een symbool kan zijn voor de rest van Vlaanderen. We moeten daar verder op inzetten. Ik denk ook aan wat we hebben gedaan rond gezondheidszorg, met het Huis voor Gezondheid en de huisartsen-ondersteuning, samen met de VGC. Dat zijn allemaal praktische projecten, op maat van de mensen. We moeten die ook de komende jaren blijven doen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor het ruime antwoord. Ik neem aan dat de zaak morgen verder ten gronde zal worden bekeken en wellicht ook zijn gevolgen zal krijgen.

Ik onthoud vandaag drie zaken voor de toekomst, die in deze thematiek zullen meespelen. Ten eerste zijn er de betere budgettaire mogelijkheden in de tweede helft van de legislatuur. Dat moet toch een en ander mogelijk maken, onder andere met betrekking tot de passages uit de beleidsverklaring, de knelpuntberoepen, de ambtenaren. Wij blijven er als N-VA achter staan dat daar ook daadwerkelijk iets gebeurt. Hoe dat moet gebeuren – met stadsbonussen of met stenen –, is een discussie die we in de toekomst nog zullen moeten voeren, maar er moet op het terrein zeker iets te zien zijn.

Een tweede punt is uw overleg met de minister bevoegd voor het stedenbeleid, plus het feit dat het Stedenfonds aan een nieuwe cyclus toe is en dat daar zeker zal worden afgetoetst wat nodig is voor Brussel.

Ten derde is er de rol die onder andere Muntpunt kan spelen in deze thematiek. Het zal vooral ook een kwestie van communicatie, promotie en sensibilisering zijn. Uiteraard zal Muntpunt daar zijn rol in kunnen spelen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister, ik onthoud vooral uw algemene engagement om de stadsvlucht permanent tegen te gaan en de juiste klemtonen die u in uw antwoord hebt gelegd.

Wat mij zeer verheugt – en ik zal er verder geen misbruik van maken –, is uw persoonlijke opening rond een stadsbonus. U weet dat wij daar vanuit Open Vld ook voor willen ijveren, met de stadskorting. De naam heeft voor mij verder geen belang. We zullen het debat ter zake morgen voeren, in de wetenschap dat het principe naar voren schuiven een eenvoudige zaak is en de realisatie ervan weer een ander paar mouwen. Maar het kan in elk geval een element zijn om de stadsvlucht te keren of ten minste te stabiliseren. Ik ben dan ook benieuwd naar het debat morgen in de commissie Stedelijk Beleid. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■